

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' כי תשא כ' אדר א' תשפ"ד

החברותא בטעון פנימי לחברים גליון מס' 728

פנינים יקרים

ונתנו איש כופר נפשו (ל, יב) על התיבה ונתנו יש קדמא ואולא, הרמז בזה הוא כי בנתינת צדקה אל תחכה שהעני יבא אליך רק קדמא ואולא תתקדם ותלך אתה אל העני וראה אתה מחסורו. (הגר"א מוילנא זצ"ל)

ונתנו וכו' (ל, יב) כתוב בתורה ונתנו ומפרש בעל הטורים אם תקראו למפרע יהיה ג"כ ונתנו לומר לך כל מה שהאדם נותן לצדקה יחזור אליו ולא יחסר לו בשביל זה כלום, ביאור הענין הוא כך הנותן צדקה יש לו נגיעה ואינו רואה אלא מה שנותן עכשיו, ומה שיתנו לו בחזרה אינו רואה מחמת הנגיעה אך ברור לך הדבר שיתנו לך בחזרה.

זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל (ל, יב) התיבה "מחצית" האות האמצעית היא "צ", וזה מרמז על הצדקה האותיות הסמוכות לצדיק הם "ח"י" והאותיות מרוחקות מהצדיק הם מת, וזה הרמז כי הצדקה תציל ממות וכשסמוכין לצדקה שהוא אות צדיק אז נעשה ח"י.

זה יתנו כל העבר על הפקודים מחצית השקל וגו' (ל, יב) במדרש תנחומא איתא: אמר ר"מ כמי ממבע של אש הוציא הקב"ה מתחת כסא הכבוד והראהו למשה ואמר לו כזה יתנו, רמז בזה שממבע דומה לאש מה אש אפשר להפיק ממנו תועלת כגון לבשל להאיר לחמם וכד' ואפשר גם ע"י האש ח"ו לעשות הזיקות לשרוף ולאבד ע"י דברים, כן הוא ג"כ בממבע אפשר לתת לצדקה ולתת למען ת"ת ואפשר ח"ו לתת לדברים לא טובים ח"ו. (נעם אלימלך)

העשיר לא ירבה (ל, טו) בכאן מרמז מש"כ (כתובות ס"ו) המבזבז אל יבזבז יותר מחומש, כי הנגינה על הפסוק העשיר לא ירבה הוא מונח רביעי לרמז כי ארבע חלקים יניח אצלו ויוציא רק חומש.

(הגר"א מוילנא זצ"ל)

ראה קראתי בשם בצלאל בן חורי למטה יהודה (לא, ב) האם משה רבינו ע"ה יבא במענה אל אחד מבני ישראל אשר לא נקרא בצלאל וכו' אדרבה מה יעשו אם לא נקראו להתעסק בהקמת המשכן כל אחד מצווה להתעסק במצווה.

ושמרתם את השבת כי קדש היא מחלליה מות יומת (לא, יד) נאמר לי בחלום, אוהרת שמירה לא יתכן על שלא יחלל במזיד וכי זה שאינו משליח החפץ החוצה יקרא שומר לה? רק ענין שמירה הוא שלא יאבד או יגנוב שלא מדעת בעל כרחו, וה"נ ענין שמירה שמשגיח היטב על עצמו ויזכור וישמור שלא יבא ח"ו לידי חילול בע"כ ושלא מדעתו ואף שאין חיוב, ולזה אמר כי קדש היא לכם ר"ל קדושת השבת מאיר לגשמות ישראל כנודע, ואם נפגם ח"ו נפגמו הם ג"כ ח"ו ודומה לאוכל סם המזיק שלא מדעתו. (ישמח משה)

ושמרתם את השבת (לא, יד) כאשר לקחו את בעל התניא לאסרו היה זה בער"ש, ברצות המשטרה ליסוע גם בשבת ר"ל, אז חשב הרב בדעתו מפני מה נגזר עליו חילול שב"ק ונזכר כי הלכה אחת מהלכות שבת היה רפוי בידו שלא ירד לעמקה אז נתיישב הרב ונתחרט מאד מיד נשברו אופני העגלה וינח ביום השביעי.

ושמרתם את השבת (לא, יד) והעיקר ללמוד בשו"ע הלכות שבת ויזהר בו מאד, ומי שלא למד הלכות שבת על בוריו פעמיים ושלוש לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת הן דאורייתא והן דרבנן.

(יערות דבש)

ושמרתם את השבת (לא, יד) הרבי הקדוש מלוכלין זצ"ל לא הלך לקדש בשום שבת עד שלמד מקודם כל הלכות שבת המחבר הרמ"א עם הבאר היטב.

(אילנא דחיי)

אגרות קודש ממורנו ורבנו זיע"א

ב"ה, ירושלים ת"ו,

שבט תשמ"א.

לכבוד

ברוקלין נ.י.

שלום וברכה וכל טוב,

לנכון קיבלתי מכתבך מזה זמן רב ע"ד בתך

היקרה היקרה שהקב"ה יזמין לה זיווגה

ההגון ואנו כאן מתפללים יחד עם החברים

שהשי"ת יזמין לה את זיווגה ההגון במהרה

דידן מתוך נחת והרחבת הדעת אמן כן יהי

רצון.

וכבר אמר דוד המלך ע"ה "על זאת יתפלל

כל חסיד אליך לעת מצוא" (תהלים לב, ו),

"מצא אשה - מצא טוב" (ברכות ח.), לכן הענין

הוא להתפלל ולא לדאוג כלל. כי האמונה

וביטחון בהשי"ת שהוא המזווג זיווגים ושומע

תפילת כל פה ברחמים רבים הוא ודאי

שומע גם תפילתכם למלא משאלות לבכם

לרצון אמן.

אסיים מתוך תקווה נאמנה לשמוע ממכם

בשורות טובות בקרוב, מתוך הרחבה ואושר

אמיתי אמן.

ברגשי כבוד רב...

ב"ה, ירושלים ת"ו,

שבט תשמ"א.

לכבוד

ברוקלין נ.י.

אחרי דרך מבוא הברכה והשלום בידידות

רבה וכבוד הראוי.

.... והנה דרכי האמונה הפשוטה רצופים

מאבקים בלתי פוסקים של הכרת האדם את

מהותו העצמית שהיא פחיתות הערך

ואפסיותו המוחלטת ורק כך ידע שאין

להשיג את מה שלמעלה מהשגתו אשר זהו

גם עצם שורש חיותו וכח מציאותו ואז הוא

חי את חייו בבחינה שדוד המלך ע"ה אמר:

"כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי" (תהלים

קלא, ב), ופרש"י: "הנני עליך כמי שאין לו

ידים ורגלים כגולם מוטל לנגדך". ודווקא על

ידי הכרה זו מתמלא שמחה גדולה, שמחת

הנפש, שנתבהר לו בבהירות מוחלטת שאין

לו שום סמיכה ושום תמיכה מלבד רחמיו

המרובים של בוראנו ית"ש וכך הוא יכול

להיעשות צנור שלם לגילוי פרסום האלוקות

על ידי עצם כח אחיזתו בכלל על אף

תגבורת ההתנגדות מצד הטבע, וכך בכח

הבחירה שבידו הוא מגיע לתכליתו

האמיתית להיות משרת של הקדושה

ולמשכן של השראת הנפש, השראת

השכינה, שהיא הטובה מכל הטובות

שבעולם.

והנני לאחל לכם בריאות טובה רוב נחת

והרחבת הדעת והשי"ת ישפיע עליכם ברכה

והצלחה בכל מעשה ידיכם וכל מילי דמיטב,

אכ"ר.

ברגשי כבוד רב...

ב"ה, ירושלים ת"ו

ניסן תשמ"א

לכבוד ...

פראנקפורט.

ע"ה "כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי"
(תהלים קלא, ב) ורש"י מפרש "הנני עליך כגולם
כמי שאין לו ידיים ורגלים". וזאת היא
עבודתינו עלי אדמות.

ועיקר הבחירה הוא על דבר זה עצמו, כי
התחלת הסתת היצר הוא להביא לאדם
מחשבות שווא כאילו הוא עושה משהו, ואין
זה אלא משהו של ע"ז רח"ל, ומזה
מסתעפים כל הכפירות והאפיקורסות
בעולם רחמנא לשיזבן, ומזה נתארך
הגלות בעוונותינו הרבים ומי הוא זה ואי
זה הוא אשר ירגיש את צער השכינה אשר
עומדת כענייה בפתח ודורש אין לה.

לכן שומה עלינו להתחזק בכל הכוחות נגד
יצרנו בבחינת "חוצפא כלפי שמיא מעליא"
(סנהדרין קה). ולהתפשט מכל הבגדים הצואים
שהן הן המידות הרעות וע"י כך ילבישנו
הקב"ה מחלצות ויחדש ימינו כקדם שכל
ישראל יחד יזכו לראות ולהנות מזיו השכינה
שזהו הבחינה של איש תחת גפנו ואיש תחת
תאנתו אמן כן יהי רצון.

מציון וירושלים ומקרב לב ונפש אני מברך
אותו ואת זוגתו ואת כל בני משפחתו בכל
הברכות והייעודים הטובים בבריאות טובה,
רוב נחת וכל מילי דמיטב, אכי"ר.
ביקרא דאורייתא, דוש"ט כל הימים.

אחרי מבוא דרך הברכה והשלום בידידות
רבה ובכבוד הראוי.

לנכון קיבלתי נדבת ליבו לגבוה בסך שלוש
מאות מארקים לטובת העניים אשר בארצנו
הק', והגיעו לתעודתם לערכי מפעל קמחא
דפסחא השתא. ואישר חיילו וכוחו, והשי"ת
יזכהו לעשות תמיד מצוות ומעשים טובים
מתוך בריות גופא ונהורא מעליא והרחבת
הדעת ורוב נחת אכי"ר.

ואחרי שזכינו לסדר את הפסח בבחינת
פה-סח את אמונתנו בלילה, ליל שמורים של
דורות ישראל של איתערותא דלעילא, כן
יזכינו השי"ת לצאת מן המיצר-ים ונזכה
לבוא לפדות נפשנו וגאולתנו השלימה
במהרה דידן בבחינת איתערותא דלתתא
בבחינת "אני מעורר השחר" (במד"ר בהעלתך
פרי יט), על ידי שנכיר את מך ערכנו
ושפלותינו שאין לנו שום אחיזה מעצמנו
רק הרחמים הפשוטים של הקב"ה עלינו וכי
גם המעשים הטובים שאנו עושים אין לנו
בהם שום חלק ונחלה כמו שאמר דוד המלך

המשך פציצים יקרים

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם (לא, טו) אם אדם שומר שבת כראוי ונכון אז ע"ז יתנהג כראוי ונכון ג"כ במשך השבוע אחר השבת בזכות השבת, וכשאדם מתנהג כראוי במשך השבוע אז בשבת שאחר כך יהא לו קל לשמור שבת כראוי וכן לעולם, וזהו ושמרו בני ישראל את השבת, פירוש שבת אחת ישמור כראוי וע"ז יזכה לעשות את השבת לדורותם שכל השבתות יתנהג ג"כ כראוי. (ע"פ קדושת לוי)

אנא חטא העם הזה חטאה גדולה וגו' (לב, לא) לכאורה מדוע הגדיל משה עוד את החטא אך נראה אם הילד עולה על הסולם ונופל אזי האבא רץ אליו ומענישו שלא היה לך לעלות בהסולם, אבל אם הילד נפל מהסולם ושבר ידו או רגלו מיד אביו רץ עמו אל הרופא לרפאותו... וזה שמען משה להקב"ה רבש"ע אין עתה עת להעניש כי הוא חטאה גדולה אשר הוא נוגע לכלל האמונה כולה, ודו"ק.

(הרה"ק רבי יעקב יוסף מאוסטראה)

פסל לך שני לחות אבנים (לד, א) דרשו חז"ל (נדרים לח) הפסולת שלך, יש לומר דוהו לרמוז שלפעמים אדם לומד ומיגע את עצמו בתורה ושוב אח"כ רואה שמעוה בתחילה, מ"מ מקבל שכר על העמילות בתורה עצמו, וזהו הפסולת שלך פירוש אף על הפסולת תקבל שכר...

ואיש לא יעלה עמך וגו' (לד, ג) יש לפרש על דרך רמז כשעומד בתורה או בתפלה יחשוב שהוא לבדו עומד לפני ה', ולא יחשוב להתפלל או ללמוד בשביל שבני אדם יראו אותו למד ומתפלל ויתגאה ע"י כך אלא יהא בעיניו כאילו אין איש בבית הכנסת מלבדו, וזהו ואיש לא יעלה עמך ר"ל כשאתה עולה במחשבותיך אל אביך שבשמים לא יעלה שום איש במחשבותיך. (ע"פ תולדות יעקב יוסף)

ויקרא ה' ה' א-ל רחום וחנון (לד, ו) פירשו חז"ל אני הוא קודם שיחטא האדם ואני הוא לאחר שיחטא וישוב, שאל הרה"ק רמ"מ מקוצק זצ"ל קודם שיחטא האדם לשם מה זקוק לרחמים? אלא גם האדם שאינו חוטא בפועל זקוק הוא לרחמי שמים שלא יהלך לו בהרגשה של שישו בני מעי מי ידמה לי ומי ישוה לי זך מחמאים כמוני ובוזה יפול ברשת הגאווה שהיא אבי אבות הטומאה. (אמת מקוצק תצמח)

וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת (לד, כא) אפשר לפרש ע"פ מה שאמרו רז"ל על הפסוק ודבר דבר שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של חול והיינו שבשבת אסור לדבר דבורי חול ואפילו בדברים המותרים ג"כ יקצר בהם, וזהו הרמז בפסוק בחריש להיות כמו חרש שאינו מדבר דבורי חול בשבת ואפילו בדברים המותרים ובקציר תדבר בקצרה.

לא תבשל גדי בחלב אמו, ויאמר ה' אל משה כתב לך את הדברים האלה וגו' (לד כו-כו) סמיכת הדברים של איסור בשר בחלב לכתיבת התורה, יוסבר על פי המדרש אודות הוהירות של התנוק שלא לאכול בשר וחלב כאחד והמלאכים כשבאו אצל אברהם אכלו בשר וחלב, לכך נסמך לא תבשל גדי בחלב אמו לכתוב את הדברים כי על ידי מצות איסור בשר וחלב זכו בני ישראל שניתנה להם התורה. (בעל העיטור)

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל וגו' (ל"ה, א') יש לבאר שנרמז בכאן עצה לעם ה' איך לבא אל אמינת עבודת השם ב"ה, כי הטעם למה שאנו אומרים קודם כל עבודתנו ותפלתנו לשם יחוד - בשם כל ישראל. והכונה היות שאין צדיק בארץ - התקון בזה הוא במה שכולל עצמו עם כללות ישראל. כי יש עולם הנקרא כל ישראל והעולם ההוא שלם בלי שום פגם, כי הכללות ישראל הם צדיקים כמש"כ ועמך כולם צדיקים וא"כ אף שהפרטים חוטאים לפעמים אבל הכללות הם תמיד קימים בקדושתם וכו'.

(נעם אלימלך)

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים 91050

פקס: 02 - 5325477 02 - 5829688

ניתן לקבל במייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

